
Les 6 sonates de Händel

per flauta de bec i baix continu

Trio Barroc del Cafè

Va ser entre el 1724 i el 1726, en paral·lel a les estrenes exitoses d'òperes com Giulio Cesare (1724), Tameriano (1724), Scipione (1726) o Alessandro (1726), que van sorgir les sis úniques sonates que el compositor va dedicar a la flauta de bec. La seva destinació no queda clara. Potser per usar-les a les classes de baix continu que Händel feia a la princesa Anna d'Anglaterra o al fill d'un dels seus copistes? Potser per tocar-les amb algun dels flautistes/oboistes de la seva orquestra en vetllades cambrístiques? Potser per a algun flautista amic seu com ara l'italià Francesco Barsanti que era a Londres en aquells temps?

Sigui com sigui, cinc d'aquestes 6 sonates havien d'aparèixer incloses a les edicions que es van publicar de les 12 sonates opus 1 de Händel: la primera entre 1726 i 1731; la sebona el 1732. El principal atractiu d'aquestes obres radica sobretot en dos aspectes. El primer és que som davant d'obres escrites dins d'un estil plenament haendelià, compendi de totes les influències rebudes per l'autor: la tradició alemanya, la música italiana i alguns elements més subtils de la producció anglesa. El segon és que aquestes obres també van engruixir l'habitual costum del compositor d'autoplagiar-se. A mesura que anem sentint els diferents moviments hi anirem descobrint o evocant fragments d'obres de majors dimensions com ara l'obertura de l'òpera "Scipione" (HWV 377 i HWV 365), "Water music" (HWV 367a), el Concert per a orgues HWV 291 i HWV 360), l'ària de l'òpera "Agrippina" (HWV 362), la Cantata "Filli adorata e cara" (HWV 114), el concert per a orgue op. 4 núm. 3 (HWV 362), la sonata a trio op. 2 núm. 2 (HWV 362), el 6è Anthem de Chandos (HWV 365) o, íntegrament, el concert per a orgue op. 4 núm. 5 (HWV 369).

Més enllà d'una simple integral de sonates per a flauta de bec i baix continu som davant d'una selecció antològica de l'estil i la música de Händel feta pel propi Händel fa més de 250 anys.

El Trio Barroc del Cafè

Arran de les interpretacions per diferents indrets de Catalunya de la "Cantata del cafè" de Johann Sebastian Bach en una producció impulsada conjuntament el novembre de 2006 per la "Setmana de Música Antiga" de Mataró, el "Festival Tiana Antica" de Tiana i el "Cicle de Música Antiga de Sant Martí Vell", va sorgir el present Trio barroc que pren el nom d'aquella popular partitura que Bach havia escrit el 1734 pel seu "Collegium Musicum" a Leipzig.

Així doncs, reprenent l'esperit dels conjunts de cambra de les primeres dècades del s. XVIII i els criteris interpretatius propis de la música del moment, el Trio Barroc del Cafè ens proposa un concert amb una selecció d'obres representatives dels compositors més destacats de la Venècia del barroc, noms il·lustres i populars de la història de la història de la música que van compartir temps i espai en el cor de la perla de l'adriàtic, a la República Sereníssima de Venècia.

Programa

PRIMERA PART

1. Sonata en sol menor, HWV 360/op. 1 núm. 2

larghetto - andante - adagio - presto

2. Sonata en Do Major, HWV 365/op. 1 núm. 7

larghetto - allegro - larghetto - a tempo di gavotta - allegro

3. Sonata en la menor, HWV 362/op. 1 núm. 4

larghetto - allegro - adagio - allegro

SEGONA PART

4. Sonata en Si bemoll Major, HWV 377

sense indicació - adagio - allegro

5. Sonata en re menor, HWV 367a/op. 1 núm. 9

largo - vivace - furioso - adagio - alla breve

6. Sonata en Fa Major, HWV 369/op. 1 núm. 11

grave - allegro - alla siciliana - allegro

TRIO BARROC DEL CAFÈ

Joan Vives, flauta de bec

Mireia Ruiz Puig, clavecí

Daniel Regincós, violoncel barroc